

302. Örvendez az én lelkem...

1. Ör - ven - dez az én lel - kem, Hogy Üd - vö - zít - őm él,

És ál - ta - la a tes - tem A ha - lál - ból fel - kél.

Jó né - kem, nincs pa - na - szom, Fel - tá - madt a győ - ző,

A sí - rom én el - ha - gyom, Mint menny - be köl - tő - ző!

2. Dicsőségben kelek fel, A sír hantja alól,
Hogy megteljek élettel Isten orcájától!
Tudom, hogy kiben hittem, Tudom, Megváltóm él,
Ő szól, s a porból testem Majd új életre kél!
3. Tudom, hogy Őt szeretem, Ki előbb szeretett,
S Lelkének kegyelmével A mennybe felvezet!
Azért vígan haladok A boldog menny felé,
Mert Jézus által jutok A nyugalomba én!